

RA'ANANA COMMUNITY KOLLEL

In the merit of our soldiers and captives

Shabbat Times

16:55 **END** 17:53

Torah Bytes

A weekly Dvar Torah on the Parsha by Rabbi Dovid Horwitz
and the Rabonim of the Raanana Kollel
Yitro 5784

Issue 16

There are many fascinating medrashim that bring the story of the revelation at Mount Sinai to life. When the angels heard that Hashem wished to give the Torah to the Jewish people, they raised a cry in Heaven!

"Keep the Torah with us!" they said. "Why would you give such a precious treasure to mankind?" Hashem instructed Moshe to give them an answer. Moshe went through the Ten Commandments and showed them how the mitzvot clearly don't apply to them. "Honoring your father and mother" cannot apply to angels since they have no parents. "Taking Hashem's name in vain" cannot apply because they don't take oaths. "Do not kill, do not commit adultery, do not covet" also cannot apply to angels since they are not humans.

The angels acceded to Moshe and parted with him as friends. This medrash is very strange, for Moshe did not rebut them with any brilliant complex arguments, but merely pointed out quite simply how the Torah was clearly written for humans and not for celestial beings. What were the angels thinking when they demanded the Torah stay with them in Heaven?

The answer is that they felt that since the Torah was the epitome of truth and straightness, it belonged in Heaven, in a realm that was truthful and straight. Earth, on the other hand, is a place of falsehood, deceit, corruption, and vanity. The earth doesn't deserve such a precious gift as the Torah.

What Moshe replied to them was precisely the opposite. Because the Torah is the source of truth and goodness, it was surely created to act as a beacon of light whose purpose is to illuminate the darkness of earth. It is not needed in Heaven for Heaven lacks of nothing!

It is only in this world, which is so full of evil, darkness, confusion and contradiction, that the Torah could make such an impact on life!

The angels agreed with Moshe, and as a result, the Torah was given to the Jewish people as a guide to illuminate themselves, and then

to spread that light to the rest of the world. By doing so we become a light unto the nations, a nation of priests, a holy nation among all nations!

If the world was considered to be topsy turvy in the times of Moshe Rabbeinu, then what can we say of the ridiculous state of the world today?

We are living in an age where morality has become so skewed that what we grew up with as truths are now false and what we knew to be false is now truth.

We are living in a time when the victim is vilified and the villain is applauded. The Jewish people and the State of Israel have always stood for morality, conscience, right and wrong. We stand as the nation that values human life above all other values. Yet today, we are marked as the oppressors and not the oppressed. We are accused of committing genocide, when we are in fact the victims of genocide. We are accused of murdering children, when we are the ones whose children have been murdered. We are living in a time when right is wrong and wrong is right.

If the Torah was relevant to the Jewish people 3350 years ago when we were given the Torah in the desert at Sinai to help us navigate the challenges of this world, then the Torah is 1000 times more relevant and necessary today!

We are all tired and fed up with this war, not only because of the terrible loss of life and the injuries that so many of the Jewish people have had to endure and suffer, but we are fed up with the hypocrisy and the lies that are spun by the antisemites of the world. We want to scream out at the absurdity and insanity of the world we are living in today.

The only way to keep our equilibrium, our calmness, our inner peace, is to attach ourselves to the Torah. The Torah is the tree of life that we must grab onto if we are to navigate this world successfully. Life today for a Jew is like a massive flood. As long as we cling to a strong tree, we can survive the flood until it passes. If we let go, we will be swept away.

Cling to the Torah for it is a tree of life!

Rabbi Ariel Abrahams

Rav of Minyan Hakollel Hakehilati

R' Yehuda Halevy asks, why does G-d present Himself in the Ten Commandments, as "I am Hashem your G-d, who took you out of Egypt". Surely, the description, 'Who created heaven and earth', would have been more fitting? (See Ibn Ezra Shmot 20:1)

Another question one may ask, is, why in the first set of the Ten Commandments, is the reason for Shabbat given as, 'for six days G-d created heaven and earth, the sea and all therein, and on the seventh day He rested.' (20:11) Whereas, in the second set, the reason given is, 'to remember that G-d redeemed us from Egypt!' (Devarim 5:15) Furthermore, one may ask, why is 'Pesach' referred to as 'Shabbat'? (Vayikra 23:15)

Sefer Netivot Shalom ('Pesach' Maamar 1 and 4) suggests that there are two levels of belief in G-d. One belief is that He did create the world, but 'left humanity to its own devices'.

The second belief is that G-d is constantly involved in Man's affairs, guiding and directing his destiny. Similarly, there are two names for Shabbat, 'Yom Hashevii' and 'Shabbat'.

Minyanim at the kollel Shacharis 7:00 8:15
Mincha 12:50 17:07 Maariv 17:38 18:00 20:00

'Yom Hashevii' is used repeatedly in Bereishit in connection to the Creation, and right up until the Exodus.

The name 'Shabbat', on the other hand, does not appear in the Torah until after Yetziyat Mitzraim, when G-d displayed just to what degree, He was in fact involved, in human destiny.

'Yom Hashevii' describes G-d in His capacity as Creator of the world; 'Shabbat' describes His constant involvement in Man's affairs.

Perhaps, that is why 'Pesach', when G-d's involvement in world affairs became apparent, is referred to as 'Shabbat.'

Perhaps, that is also why G-d chose to present Himself in the Ten Commandments as the 'Redeemer from Mitzrayim' and not as the 'Creator of the World'. The former highlights the fact that not only did He set the world in motion as it were, but He is constantly guiding the world with Divine Providence.

Perhaps too, that is one of the reasons why we are required to mention these dual aspects in the Friday night Kiddush, 'Zeicher l'yetzit Mitzrayim' and 'Zeicher LeMa'asei Bereishit'. (See Siddur R' Yakov Emdin 'Kiddush' P.657)

RA'ANANA COMMUNITY KOLLEL

Torah Bytes

דבר תורה שבועי מפי רבני הכולל הקהילתי ברעננה

פרשת "יתרו" התשפ"ד

זמני השבת

16:55 END 17:53

גליון 16

לרפואת החייל ידידיה בן שלומית

לשאלות

0584810910

שאל את הרב

ראש בית המדרש הרב שבתי יגל שליט"א

אולם גם לאחר השקיעה יש עצה: תעשה לעצמה קידוש, תמלא בגביע מיץ ענבים, תאמר את נוסח הקידוש, תשתה 'מלא לוגמיו' (45 מ"ל - כמות לא גדולה בכלל) ואז תוכל לשתות את הקפה.

ומאחר והקידוש צריך להיות במקום סעודה, תאכל גם כזית ממיני מזונות (פרוסת עוגה) ואין לך דבר שהולך יותר טוב עם הקפה מאשר פרוסת עוגה...

לאחר אכילת העוגה ושתיית הקפה בנחת וברוגע, תברך ברכה אחרונה 'מעין שלוש' (על המחיה) על פרוסת העוגה, ותכלול בתוך ברכה זו גם 'על הגפן' - אף על פי שלא שתתה שיעור 'רביעית' מהמיץ ענבים.

כאשר בעלה חוזר מבית הכנסת, ועושה קידוש, תשמע ממנו גם היא את הקידוש ותכוון לצאת ידי חובה, כאילו לא עשתה קידוש קודם לכן.

שאלה: בעוד שבוע - ביום חמישי בערב אני עתיד לחתן זוג בשעה טובה ומוצלחת.

היאך אני כותב בכתובה את התאריך?

תשובה: ביום חמישי הבא בערב לאחר צאת הכוכבים אנו כבר נכנסים לתאריך ל' שבט שהוא היום הראשון של ראש חודש אדר א'.

ולכן כתיבת התאריך צריכה להיות כך:

'יום שלשים לחדש שבט שהוא ראש חדש אדר הראשון'

(ולספרדים כותבים 'ביום') ומאחר ובדרך כלל אין מספיק מקום בכתובות המודפסות למילוי תאריך כל כך ארוך, יש למסדר הקידושין להכין עצמו מראש עם כתובה שיש בה ריווח רחב דיו, או שישים לב מראש לכתוב בכתב קטן כדי שכל הטקסט הנ"ל ייכנס בתוך ריווח המילוי.

ברכת יישר כוח לרב שבתי יגל לכבוד סיום שירות המילואים הארוך

חוק את
הברקוד

להצטרפות לקבוצת ה"חכם
יוחית של הרב יגל"

וורט לשולחן שבת

הרב משה אריאל מרגי שליט"א

התורה היא "תורת חיים" - כלומר שכשהקב"ה שואל האם אתה מעוניין לקבל תורה השאלה היא בעצם - האם אתה מעוניין לחיות ביחד?

האם אתה תהיה מאושר לכרות איתי ברית?

ברגע שאומות העולם שאלו מה כתוב בה, הם בעצם שאלו "איך זה לחיות ביחד, זה יהיה נחמד או רע?" אין אמון הדדי שהצד השני [הקב"ה] בא לעשות לי רק טוב.

לכן התשובה שהם קיבלו היא מדויקת אליהם, הדבר שהכי מזהה איתך! כי בשביל לחיות ביחד אתה חייב לפנות מקום בשביל שיהיה לצד השני מקום.

וברגע שיש משהו שאתה לא מוכן לוותר עליו - זה אומר שיש מקום ששם אתה לא מוכן להכניס את הצד השני. אז זה כבר לא חיים משותפים מלאים. אז נכון בין כך ובין כך אנחנו חייבים לא לגנוב, אבל להנות מזה? זה אנחנו כבר לא מסוגלים?

עם ישראל לעומת זאת פשוט אמר: "נעשה ונשמע" בשתי מילים האלו יש המון אמון שגם אם אני לא יודע בדיוק מה הקב"ה בא לתת לי, אבל בטוח שזה לטובתי. במילים אחרות עם ישראל ענה: כן אנחנו איתך.

אנחנו משוכנעים שאם נלך איתך פשוט יהיה לנו טוב. "חכו ממתיקים וכלו ממתיקים זה דודי וזה רעי בנות וירושלם!" שבת שלום

ישנה גמרא מפורסמת במסכת עבודה זרה ב: "אמר ר' יוחנן מלמד שהחזירה הקב"ה על כל אומה ולשון ולא קבלוה עד שבא אצל ישראל וקבלוה" ובפסיקתא רבתי פיסקא כ"א מופיע ביתר פירוט.

כל אחת מהאומות שאלה - מה כתוב בה? רק שלכל אומה ניתנה תשובה שונה. **לישמעאל** - לא תגנוב. **לאדום** - לא תרצח. **ולעמון ומואב** - לא תנאף.

ולאחר שהאומות שמעו כל אחד מהשכתוב בה הם השיבו בשלילה. ולא מובן איך אפשר לסכם את התורה על כל מתיקוה וקדושת השבת ונועם המצוות בלאו ספציפי של 'לא תרצח' או 'לא תגנוב'.

זה נראה כאילו כל מה שהציעו לאומות זה אך ורק "פרוטוקול" - שהם לא יהיו יכולים לטעון בעתיד ולומר למה לא הצעת לנו את התורה.

רק שאם כן, עדיין הם יכולים להתלונן שהם לא קיבלו הצעה הוגנת. שהרי לא הראו להם שום צד של יופי בתורה, אלא רק את הצד הקשה והמורכב. ועדיין הם יכולים לומר שאם באמת היו מראים להם עוד מצוות יכול להיות שהם כן היו רוצים. ועוד כלל לא מובן מה הם הרוויחו? הרי אם נשים לב,

גניבה רציחה ועריות אלו איסורים ש'בשבוע מצוות בני נח'. אז אפילו אם הם לא יקבלו את התורה זה לא ממש יעזור להם, הם עדיין מחוייבים לשמור על האיסורים האלו! מה שכתוב כאן זה כך: התורה איננה ספר חוקים

הכולל אסיפת דינים ומקבצי הלכה.